

FJÄRDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 4 FEBRUARI

Läsning

Heb 11:32–40

Tiden räcker inte till för att jag skall kunna berätta om Gideon, Barak, Simson och Jefta, om David och Samuel och om profeterna. Genom sin tro kunde de besegra kungariket, utöva rättfärdighet och få löftena uppfyllda. De kunde täppa till lejonens gap, släcka rasande eld och undkomma svärdets egg. De var svaga men blev starka, fick kraft i striden och jagade främmande härar på flykten. Kvinnor fick sina döda tillbaka uppståndna. Andra torterades till döds när de vägrade att låta sig befrias, eftersom de ville nå en bättre uppståndelse. Andra fick känna på hån och prygel, ja, också bojor och fängelse. De blev stenade, söndersågade, avrättade med svärd. De gick omkring i fårskinn och gethudar, de led brist, förföljdes och misshandlades; världen förtjänade inte att hysa dem. De måste hålla till i ödemarker och bergstrakter, i grottor och jordhålor.

Ingen av dessa som genom sin tro har fått Guds vittnesbörd fick se löftet uppfyllas. Gud har förutbestämt något bättre åt oss, och därför skall de uppnå fullkomligheten först tillsammans med oss.

Responsoriepsalm

Ps 31:20–24 (R. 25a)

R. Var frimodiga och oförfärade i era hjärtan.

Stor är din godhet,
den du förvarar åt dem som fruktar dig,
och i allas åsyn bevisar dem
som tar sin tillflykt till dig! R.

Du bevarar dem i ditt ansiktets beskydd
när människor gaddar sig samman,
du döljer dem i din hydda mot tungornas angrepp. R.

Lovad vare Herren,
ty han har bevisat mig sin underbara nåd
genom att ge mig en tillflykt. R.

Ty jag sade i min ångest:
»Jag är bortdriven från dina ögon.«
Ändå hörde du mina böner, när jag ropade. R.

Älska Herren, alla ni hans fromma.
Herren bevarar de trogna,
men han vedergäller i fullt mått
de högmodigas gärningar. R.

Halleluja

Luk 7:16

V. En stor profet har uppstått bland oss,
Gud har besökt sitt folk.

Evangelium

Mark 5:1-20

Vid den tiden kom Jesus och hans lärjungar över till trakten av Gerasa på andra sidan sjön. När Jesus steg ur båten, kom en man emot honom från gravarna. Han var besatt av en oren ande och hade sitt tillhåll bland gravarna. Inte ens med kedjor kunde man längre binda honom. Flera gånger hade han bundits till händer och fötter, men han hade slitit av kedjorna och sprängt bojorna, och ingen kunde få bukt med honom. Dag och natt höll han till bland gravarna eller uppe i bergen och skrek och sargade sig med stenar. När han nu på långt håll fick se Jesus, sprang han fram och föll ner för honom och ropade högt: »Vad har du med mig att göra, Jesus, du den högste Gudens son? Jag besvär dig vid Gud: Plåga mig inte!« Jesus hade nämligen just sagt åt honom: »Far ut ur mannen, du orena ande!« Nu frågade han: »Vad heter du?« Mannen svarade: »Legion heter jag, för vi är många.« Och han bad honom enträget att inte driva dem från trakten.

Nu gick där en stor svinhjord och betade på bergsslutningen. Andarna bad honom: »Skicka bort oss till svinen, så kan vi fara in i dem!« Det lät han dem göra. Och de orena andarna for ut ur mannen och in i svinen, och hjorden rusade utför branten ner i sjön. Omkring två tusen djur var det, och de drucknade i sjön. Svinvaktarna sprang därifrån och berättade alltsammans i staden och ute på landet, och folk gick för att se vad som hade hänt. De kom till Jesus och såg den besatte, han som hade haft legionen i sig, sitta där klädd och vid sina sinnen, och de blev förskräckta. Och ögonvittnena berättade vad som hade hänt med den besatte, och om svinen. Då uppmanade de Jesus att lämna deras område. När han steg i båten, bad mannen som hade varit besatt att få följa med honom. Men han lät honom inte göra det utan sade: »Gå hem till de dina och berätta för dem om allt som Herren har gjort med dig, hur han förbarmade sig över dig.« Då gick mannen sin väg och lät alla i Dekapolis höra vad Jesus hade gjort med honom, och överallt häpnade man.

TISDAG DEN 5 FEBRUARI

Läsning

Heb 12:1-4

När vi nu är omgivna av en sådan sky av vittnen, låt oss då, även vi, befria oss från allt som tynger, all synd som ansätter oss, och hålla ut i det lopp vi har framför oss. Låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare. För att vinna den glädje som väntade honom uthärdade han korset utan att bry sig om skammen och sitter nu till höger om Guds tron. Tänk på honom som har uthärdat sådan fiendskap från syndare, så att ni inte tröttnar och förlorar modet. Ännu har ni inte behövt sätta livet på spel i er kamp mot synden.

Responsoriepsalm

Ps 22:26b–28, 30–32 (R. jfr 27b)

R. De som söker Herren skall få lova honom.

Mina löften får jag infria inför dem som fruktar honom.

De ödmjuka skall äta och bli mätta,
de som söker Herren skall få lova honom,
ja, era hjärtan skall leva för evigt. R.

Alla jordens ändar skall betänka vad Herren gjort
och omvända sig till honom,
alla folk och stammar skall tillbe inför dig.

Alla härskare på jorden skall böja knä inför honom,
de som vilar i graven skall falla ned inför honom. R.

Jag skall leva inför honom,
och mina ättlingar skall tjäna honom.
De skall berätta för kommande släktled om Herren
och förkunna om hans hjälp för ofödda släkten,
de skall vittna om vad Herren har gjort. R.

Halleluja

Matt 8:17

V. Han tog vår svaghet,
och våra sjukdomar lyfte han av oss.

Evangelium

Mark 5:21–43

Vid den tiden, när Jesus hade farit tillbaka till andra sidan sjön, samlades mycket folk omkring honom. Medan han var där vid sjön, kom det dit en synagogföreståndare vid namn Jairos. Då han såg Jesus kastade han sig för hans fötter och bad enträget: »Min lilla dotter är nära att dö. Kom och lägg dina händer på henne, så att hon räddas till livet.« Och Jesus gick med honom.

Mycket folk följde efter och trängde sig in på honom. Där fanns en kvinna som hade lidit av blödningar i tolv år. Hon hade varit hos många läkare och fått utstå mycket. Det hade kostat henne allt hon ägde, men ingenting hade hjälpt, snarare hade hon blivit sämre. Hon hade hört vad som berättades om Jesus, och nu kom hon bakifrån i hopen och rörde vid hans mantel, för hon tänkte att om hon bara fick röra vid hans kläder, skulle hon bli hjälpt. Och genast stannade blodflödet, och hon kände i kroppen att hon var botad från sitt onda. När Jesus märkte att det hade gått ut kraft från honom, vände han sig om i hopen och frågade: »Vem rörde vid mina kläder?« Lärjungarna sade: »Du ser väl hur folk tränger på, och ändå frågar du vem som har rört vid dig!« Han såg sig omkring efter henne som hade gjort det. Kvinnan, som visste vad som hade hänt med henne, kom rädd och darrande fram och föll ner för honom och talade om hur det var. Han sade till henne: »Min dotter, din tro har hjälpt dig. Gå i frid. Du är botad från ditt onda.«

Medan han ännu talade kom det bud till synagogföreståndaren från hans hem: »Din dotter är död. Du skall inte besvära Mästaren längre.« Men Jesus, som hörde deras ord, sade till föreståndaren: »Var inte rädd, tro bara.« Sedan lät han ingen mer än Petrus och Jakob och hans bror Johannes följa med, och de gick hem till föreståndaren. Där såg han upprörda människor som grät och klagade högt. Han gick in till dem och sade: »Varför ropar ni och gråter? Flickan är inte död, hon sover.« Då skrattade de åt honom. Men han körde ut allesammans och tog med sig flickans far och mor och lärjungarna och gick in där hon låg. Så tog han barnets hand och sade: »Talita koum!« (det betyder: Lilla flicka, jag säger dig, stig upp!). Och genast reste sig flickan och gick omkring, hon var tolv år gammal. De blev utom sig av förvåning, men han förbjöd dem att låta någon veta vad som hade hänt. Sedan sade han åt dem att ge flickan något att äta.

ONSDAG DEN 6 FEBRUARI

Läsning

Heb 12:4-7, 11-15

Ännu har ni inte behövt sätta livet på spel i er kamp mot synden. Och ni har glömt den uppmaning som riktas till er som till söner:

*Min son, var tacksam för Herrens tuktan
och förlora inte modet när han straffar dig.
Ty den Herren älskar, den tuktar han,
och han agar var son som han har kär.*

Det är för att fostras ni får lida. Gud behandlar er som söner. Var finns den son som inte tuktas av sin far?

För stunden tycks väl varje tuktan vara mera till sorg än till glädje, men för dem som har fostrats genom den är frukten till slut frid och rättfärdighet. Styrk därför era matta händer och svaga knän. Gör stigen rak för era fötter, så att det ben som haltar inte går ur led utan i stället blir friskt igen.

Sträva efter fred med alla och efter den helgelse utan vilken ingen får se Herren. Vaka över att ingen kommer bort från Guds nåd och att inte någon bitter rot skjuter skott och blir ett fördärv som angriper många.

Responsoriepsalm

Ps 103:1-2, 13-14, 17-18a (R. jfr 17)

R. Evtigt varar Herrens nåd över dem som fruktar honom.

Lova Herren, min själ,
allt som finns i mig, prisa hans heliga namn!
Lova Herren, min själ,
och glöm inte vad gott han har gjort. R.

Som en fader förbarmar sig över barnen,
så förbarmar sig Herren över dem som fruktar honom.
Ty han vet hur vi är danade,

han tänker på att vi är stoft. R.

Men Herrens nåd varar från evighet till evighet
över dem som fruktar honom
och hans rättfärdighet intill barnbarn,
när man håller hans förbund. R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.
Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Mark 6:1-6

Vid den tiden kom Jesus till sin hemstad, och hans lärjungar följde med honom. När det blev sabbat, undervisade han i synagogan. Och de många som hörde honom häpnade och sade: »Var har han detta ifrån? Vad är det för visdom han har fått, så att han kan utföra sådana underverk med sina händer? Är det inte snickaren, Marias son och bror till Jakob och Joses och Judas och Simon? Bor inte hans systrar här hos oss?» Så blev han en stötesten för dem. Men Jesus sade till dem: »En profet blir ringaktad bara i sin hemstad, bland sina släktingar och i sitt hem.« Han kunde inte göra några underverk där, utom att bota några sjuka genom att lägga sina händer på dem. Och han förvånade sig över att de inte ville tro.

TORSDAG DEN 7 FEBRUARI

Läsning

Heb 12:18-19, 21-24

Ni har inte kommit till ett berg som man kan ta på, ett berg i lågor, inte till töcken, mörker och stormvind, till basunstötar och en röst som talade så att de som hörde den bad att slippa höra mer. Så förfärande var synen att Mose sade: Jag skälver av skräck. Nej, ni har kommit till Sions berg och den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem, och står inför mångtusende änglar, en festförsamling av alla förstfödda som har sitt namn i himlen; ni står inför Gud, allas domare, inför andarna av de rättfärdiga som har fullkomnats och inför Jesus, förmedlaren av ett nytt förbund, och det renande blod som talar starkare än Abels.

Responsoriepsalm

Ps 48:2-4, 9-11 (R. jfr 10)

R. Vi tänker på din nåd när vi står i ditt tempel.

Stor och högtlovad är Herren
i den stad där vår Gud har sin boning.
Skönt reser sig hans heliga berg,
en fröjd för hela jorden. R.

Berget Sion längst uppe i norr,

den store konungens stad.
Gud bor i dess palats,
han har gjort sig känd som ett värn. R.

Det vi hade hört om fick vi se
i Herren Sebaots stad, i vår Guds stad.
Gud håller den vid makt i evighet. R.

Vi tänker, o Gud, på din nåd,
när vi står i ditt tempel.
Som ditt namn, o Gud,
så når ditt lov intill jordens ändrar,
din högra hand är full av rättfärdighet. R.

Halleluja

Mark 1:15

V. Tiden är inne, Guds rike är nära.
Omvänd er och tro på evangeliet.

Evangelium

Mark 6:7-13

Vid den tiden kallade Jesus till sig de tolv och sände ut dem två och två och gav dem makt över de orena andarna. Och han sade åt dem att inte ta med sig något mer på vägen än en stav, inget bröd, ingen påse och inga pengar i bältet. Sandaler fick de ha men inte mer än en skjorta. Och han sade till dem: »När ni har tagit in i ett hus, så stanna där tills ni skall vidare. Och är det någon plats som inte vill ta emot er och inte vill höra på er, så fortsätt därifrån och skaka av dammet under era fötter. Det skall vittna mot dem.» De gav sig i väg och predikade att alla skulle omvända sig, och de drev ut många demoner och smorde många sjuka med olja och botade dem.

FREDAG DEN 8 FEBRUARI

Läsning

Heb 13:1-8

Håll broderskärleken levande. Kom ihåg att visa gästfrihet, ty det har hänt att de som gjort det har haft änglar till gäster utan att veta om det. Tänk på dem som sitter i fängelse, som om ni var fångar med dem. Tänk på dem som blir misshandlade, som om det gällde er egen kropp.

Äktenskapet skall alltid hållas i ära och den äkta sängen bevaras obefläckad. Ty otuktiga och äktenskapsbrytare skall Gud döma. Lev inte för pengar; nöj er med vad ni har. Gud själv har sagt: Jag skall aldrig överge dig, aldrig svika dig, och därför kan vi tryggt säga: Herren är min hjälpare, jag skall aldrig frukta. Vad kan en människa göra mig? Tänk på era ledare som har förkunnat Guds ord för er, se på vad deras liv förde fram till och ta efter deras tro. Jesus Kristus är densamme i går, i dag och i evighet.

Responsoriepsalm

Ps 27:1, 3, 5, 8–9b (R. 1a)

R. Herren är mitt ljus och min frälsning.

Herren är mitt ljus och min frälsning,
för vem skulle jag frukta?
Herren är mitt livs värn,
för vem skulle jag räddas? R.

Om än en här lägrar sig mot mig,
så fruktar ändå inte mitt hjärta,
om krig uppstår mot mig, så är jag dock trygg. R.

Ty han döljer mig i sin hydda på olyckans dag,
han beskyddar mig i sitt tält,
han för mig upp på en klippa. R.

Ja, ditt ansikte, Herre, söker jag,
dölj inte ditt ansikte.
Driv inte bort din tjänare i vrede,
du som har varit min hjälp. R.

Halleluja

Jfr Luk 8:15

V. Saliga är de som hör ordet och tar vara på det
och genom uthållighet bär frukt.

Evangelium

Mark 6:14–29

Vid den tiden fick kung Herodes höra om Jesus, ty hans namn hade nu blivit känt, och att folk sade: »Johannes döparen har uppstått från de döda. Det är därför dessa krafter verkar genom honom.« Men några sade att han var Elia, andra att han var en profet, en i raden av profeter. När Herodes hörde detta sade han: »Johannes, han som jag lät halshugga, det är han som har uppstått!«

Herodes hade nämligen låtit gripa Johannes och sätta honom i fängelse. Anledningen till det var Herodias, hans bror Filippus hustru. Henne hade han gift sig med, och Johannes hade sagt till Herodes: »Det är inte tillåtet för dig att leva ihop med din brors hustru.« Därför var Herodias förbittrad på honom och ville döda honom, men kunde inte. Ty Herodes hade respekt för Johannes, som han visste var en rättfärdig och helig man, och skyddade honom, och när han hade hört honom kände han sig mycket osäker och ville höra mer av honom. Men en dag kom hennes tillfälle, och det var när Herodes firade sin födelsedag med ett gästabud för sina stormän och överstarna och de främsta i Galileen. Herodias dotter kom då in och dansade så att Herodes och hans gäster blev förtjusta. Kungen sade till flickan: »Be mig om vad du vill, och du skall få det.« Och han lovade och svor: »Vad du än ber mig om skall jag ge dig, om det så vore halva mitt rike.« Då gick hon ut och frågade

sin mor: »Vad skall jag be om?« Hon svarade: »Johannes döparens huvud.« Flickan skyndade in till kungen och bad honom: »Jag vill att du genast ger mig Johannes döparens huvud på ett fat.« Kungen blev bedrövad, men för edens och gästernas skull ville han inte säga nej till henne utan skickade en livvakt med befallning att hämta Johannes huvud. Soldaten gick och halshög honom i fängelset och kom sedan med hans huvud på ett fat och gav det åt flickan, och flickan gav det åt sin mor. Men när Johannes lärjungar fick reda på det, kom de dit och hämtade hans döda kropp och lade den i en grav.

LÖRDAG DEN 9 FEBRUARI

Läsning

Heb 13:15–17, 20–21

Vi vill genom Jesus ständigt frambära lovsång som ett offer till Gud, en frukt från läppar som prisar hans namn. Men glöm inte att göra gott och att dela med er; sådana offer behagar Gud. Lyssna till era ledare och foga er efter dem. De vakar över era själar eftersom de en gång skall avlägga räkenskap. Gör det till en glädje för dem och inte till en tung börda; det skulle inte vara lyckligt för er.

Må fridens Gud, som i kraft av ett evigt förbunds blod har fört fårens store herde, vår herre Jesus, upp från de döda, styrka er i allt gott, så att ni kan göra hans vilja. Må han låta det som behagar honom förverkligas i oss genom Jesus Kristus. Hans är härligheten i evigheters evighet, amen.

Responsoriepsalm

Ps 23 (R. 1)

R. Herren är min herde, ingenting skall fattas mig.

Herren är min herde:

 ingenting skall fattas mig.

Han låter mig vila på gröna ängar,

 han för mig till vatten där jag finner ro.

Han ger mig ny kraft,

 han leder mig på rätta vägar,

 så som han har lovat. R.

Inte ens i den mörkaste dal

 fruktar jag något ont,

ty du är med mig,

 din käpp och stav gör mig trygg. R.

Du dukar ett bord för mig

 i mina ovänners åsyn,

du smörjer mitt huvud med olja

 och fyller min bägare till brädden. R.

Din godhet och nåd skall följa mig varje dag i mitt liv,

och Herrens hus skall vara mitt hem så länge jag lever. R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.
Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Mark 6:30-34

Vid den tiden samlades apostlarna hos Jesus och berättade för honom om allt de hade gjort och vad de hade undervisat om. Han sade till dem: »Följ med mig bort till en öde trakt, så att vi får vara ensamma och ni kan vila er lite.« Det var så många som kom och gick att de inte ens fick tid att äta.

De gav sig av i båten till en öde trakt för att vara ensamma. Men man såg att de for och många fick veta det, och från alla städerna skyndade folk dit till fots och hann före dem. När han steg i land, fick han se en stor skara människor. Han fylldes av medlidande med dem, för de var som får utan herde, och han undervisade dem länge.

FEMTE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 10 FEBRUARI

Första läsningen

Jes 6:1-2a, 3-8

Det år då kung Ussia dog såg jag Herren. Han satt på en hög och upphöjd tron, och hans mantelsläp fyllde templet. Serafer stod ovanför honom, var och en med sex vingar. Och de ropade till varandra:

Helig, helig, helig
är Herren Sebaot!
Hela jorden är full av hans härlighet.

Ropet kom trösklarna att skaka i sina fästen, och templet fylldes av rök. Jag sade:

Ve mig! Jag är förlorad,
ty jag har orena läppar
och jag bor bland ett folk med orena läppar,
och mina ögon har sett
Konungen, Herren Sebaot.

En av seraferna flög fram till mig med ett glödande kol som han hade tagit från altaret med en tång. Med det vidrörde han min mun och sade: »När detta vidrör dina läppar blir din skuld borttagen och din synd sonad.« Och jag hörde Herrens röst. Han sade: »Vem skall jag sända, vem vill vara vår budbärare?« Jag svarade: »Jag, sänd mig!«

Responsoriepsalm

Ps 138:1-5, 7c-8 (R. jfr 1c)

R. Inför änglarna vill jag sjunga ditt lov.

Jag vill tacka dig av hela mitt hjärta,
inför änglarna sjunga ditt lov.
Jag faller ner, vänd mot ditt heliga tempel,
och prisar ditt namn, du som är god och trofast. R.

Du har gjort långt mer än du lovat.
Du svarade mig när jag ropade,
du fyllde mig med kraft. R.

Alla jordens kungar skall tacka dig, Herre,
ty de har hört dina ord.
De skall sjunga om Herrens vägar,
ty stor är Herrens härlighet. R.

Din starka hand räddar mig.
Herren skall fullborda vad han gör för mig.
Herre, din godhet varar för evigt.
Upphör inte med ditt verk! R.

Andra läsningen

1 Kor 15:1-11

Bröder, jag vill påminna er om evangeliet som jag förkunnade, som ni också tog emot, på vars grund ni står och genom vilket ni blir räddade. Jag vill påminna er om orden i min förkunnelse – den håller ni väl fast vid, annars var det bortkastat att ni kom till tro. Bland det första jag förde vidare till er var detta som jag själv hade tagit emot: att Kristus dog för våra synder i enlighet med skrifterna, att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen i enlighet med skrifterna och att han visade sig för Kefas och sedan för de tolv. Därefter visade han sig för mer än femhundra bröder vid ett och samma tillfälle, de flesta är ännu i livet, men några har avlidit. Därefter visade han sig för Jakob och sedan för alla apostlarna. Allra sist visade han sig också för mig, detta ofullgångna foster. Jag är ju den allra minste av apostlarna, inte värdig att kallas apostel, eftersom jag har förföljt Guds församling. Men genom Guds nåd är jag vad jag är, och hans nåd mot mig har inte varit förspild. Jag har arbetat mer än någon av dem, fast inte jag själv, utan Guds nåd som har varit med mig. Jag eller de – så är det vi förkunnar, och så är det ni har lärt er att tro.

eller (kortare läsning):

Andra läsningen

1 Kor 15:3-8, 11

Bröder, bland det första jag förde vidare till er var detta som jag själv hade tagit emot: att Kristus dog för våra synder i enlighet med skrifterna, att han blev begravd,

att han uppstod på tredje dagen i enlighet med skrifterna och att han visade sig för Kefas och sedan för de tolv. Därefter visade han sig för mer än femhundra bröder vid ett och samma tillfälle, de flesta är ännu i livet, men några har avlidit. Därefter visade han sig för Jakob och sedan för alla apostlarna. Allra sist visade han sig också för mig, detta ofullgångna foster. Jag eller de – så är det vi förkunnar och så är det ni har lärt er att tro.

Halleluja

Matt 4:19

V. Kom och följ mig.

Jag skall göra er till människofiskare, säger Herren.

Evangelium

Luk 5:1-11

En gång när Jesus stod vid Gennesaretsjön och folket trängde på för att höra Guds ord fick han se två båtar ligga vid stranden; fiskarna hade gått ur för att skölja näten. Han steg i den ena båten, som tillhörde Simon, och bad honom att ro ut ett litet stycke. Sedan satte han sig ner och undervisade folket från båten. När han hade slutat tala sade han till Simon: »Ro ut på djupt vatten och lägg ut näten där.« Simon svarade: »Mästare, vi har hållit på hela natten utan att få något. Men eftersom du säger det skall jag lägga ut näten.« Och de gjorde så och drog ihop en väldig mängd fisk. Näten var nära att brista, och de vinkade åt sina kamrater i den andra båten att komma och hjälpa till. De kom, och man fick så mycket fisk i båda båtarna att de höll på att sjunka. Då kastade sig Simon Petrus ner vid Jesu knän och sade: »Lämna mig, herre, jag är en syndare.« Ty han och de som var med honom greps av bävan när de såg all fisken de hade fångat – likaså Jakob och Johannes, Sebedaios söner, som hörde till samma fiskelag som Simon. Men Jesus sade till Simon: »Var inte rädd. Från denna stund skall du fånga människor.« Då rodde de i land, lämnade allt och följde honom.